

N:o 50.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 April 1873, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om eftergift af ett delegarne i sterbhuset efter Båtföraren Anders Andreasson i Styrsö Tången ådömd belopp.

(I. A.)

Af ofvanberörda till Riksdagen den 28 nästlidne Mars aflåtna nådiga proposition (N:o 47) inhemtas, hurusom, sedan Båtföraren Anders Andreasson i Styrsö Tången, hvilken genom Göta Hofräts utslag den 25 Juli 1853 blifvit ålagdt att med tillsammans 112 R:dr 24 sk. banko ersätta värdet af olöfligen införda men förskingrade varor och vid utmätningsförsök befunnits sakna tillgång till beloppets gälndande, den 18 September 1870 aflu dit, Askims häradsrätt, efter stämning af Tullfiskalen, vice Häradshöfdingen C. W. Drakenberg, medelst utslag den 19 Augusti 1872 förpligtat, förutom Anders Andreassons enka Brita Maria Cornelii dotter, jemväl hans söner, fiskarne Carl Andersson och Cornelius Andersson, att, enär de icke visat sig hafva genom urarfagörelse beredt sig frihet från gälndande af Anders Andreassons skulder, gemensamt eller den af dem, som bäst gälda gitter, till Drakenberg såsom Kronans ombud utgivfa ifrågavarande 112 R:dr 24 sk. banko med 5 procent ränta derå från stämndagen den 3 nästförutgångne Juni tills liqvid komme att ske.

Efter det bemälde Carl Andersson och Cornelius Andersson i anledning häraf uti en till Kongl. Maj:t ingifven skrift, med anförande, bland annat, dels att, på grund af Härads-rättens omförmälda utslag, hvilket vunnit laga kraft, deras egande stugubygnader å Styrsö Tången blifvit den 14 September sist-lidet år tagna i mät, dels och att deras underlätenhet att vidtaga erforderliga åtgärder för vinnande af befrielse från aflu dine Anders Andreassons ifrågava-

rande skuld, hvilken vid bouppteckningen efter honom icke varit känd, berott på okunnighet om hvad rörande urarfvgörelse funnes i lag stadgadt, anhållit att af gunst och nåd varda befriade från utgifvande af Kronans berörda fordran, hade Kongl. Maj:t infordrat underdåligt utlåtande af Landshöfdingeembetet i Göteborgs och Bohus län, som, efter inhemptande af att sökandernes uppgifter vore med verkliga förhållandet öfverensstämmende, hemställt, att, då sökanderne icke bekommit något arf efter aflidne Anders Andreasson, utan deremot åtagit sig att betala hans vid bouppteckningen kända enskilda skulder, samt deras underlätenhet att, sedan Anders Andreassons ifrågavarande skuld till Kronan blifvit för dem känd, söka urarfvaformån, haft sin grund i oförstånd samt bristande kännedom om lagens stadgande i sådant hänseende, Kongl. Maj:t alltså, och då genom verkställande af Häradsrättens ofvanberörda utslag sökanderne skulle berövas sin enda tillgång, hvilken bestode i deras stugubyggnader, måtte å den underdåliga ansökningen fästa nådigt afseende.

Detta ärende hade Kongl. Maj:t tagit i nådigt öfvervägande och dervid, med afseende å deruti förekomna bevekande omständigheter, föreslagit Riksdagen att medgifva det Kronans ofvan omförmälda fordran af Carl Andersson och Cornelius Andersson måtte efterskänkas.

På grund af hvad sålunda blifvit i den nådiga propositionen anfördt, får Utskottet hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit
måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 April 1873.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arvid Fr:son Posse.